

Τάτση, Γεωργία (Άρτα, 1952): Η Γεωργία Τάτση γεννήθηκε το 1952, στο χωριό Κλειστό Άρτας. Από το 1965 ζει στην Αθήνα. Εργάστηκε σε διαφημιστικές εταιρείες, στο κρατικό ραδιόφωνο και στην κρατική τηλεόραση.

Σκηνοθέτησε ντοκιμαντέρ και σειρές ντοκιμαντέρ (*Η Βουλή στο χακί, Σαν παλιά φωτογραφία, Σήμερα έχεις εφημερία, Με τα μάτια του Αλεσσάνδρο Νάτα κ.ά.*)

Διηγήματά της δημοσιεύτηκαν:

-*Η κολοκύθα*, στο περιοδικό *(Δέ)κατα*

-*Γαλαζοαίματη* στην *Η ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ, ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ ΜΙΑ ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ*

Κριτικές-παρουσιάσεις έργων της:

- «**Η κλοτσιά της πεταλούδας**» (διήγημα) συμπεριλαμβάνεται στη συλλογική έκδοση *HOTEL* ένοικοι γραφής «*EΙΜΑΣΤΕ ΟΛΟΙ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ*», Αθήνα, Εκδόσεις Πατάκη 2008

Ευριπίδης Γαραντούδης,

Πόσο μετανάστες είμαστε άραγε; ΤΑ ΝΕΑ «Βιβλιοδρόμιο» 24.5.2008

«... Έχω την αίσθηση ότι η σαφής προτίμησή μου προς τα διηγήματα των τριών γυναικών του βιβλίου (εκτός από εκείνο της Φάντη, τα άλλα δύο είναι της Γεωργίας Τάτση και της Λουίζας Σπηλιωτοπούλου) οφείλεται στην αποφυγή του κάπως ψευδεπίγραφου ρεαλισμού και στη χρήση αρκετά εκλεπτυσμένων αφηγηματικών ευρημάτων. Στο «κλοτσιά της πεταλούδας» της Τάτση ένας Αλβανός μαθητής του δημοτικού, αποδιωγμένος από όλους, και μια Ελληνίδα συμμαθήτριά του μεγαλώνουν παράλληλα, σε δύο διαφορετικούς κόσμους, μέχρις ότου η τύχη τους φέρνει κοντά, όταν πια βρίσκονται στη νεότητά τους...»

Νίκος Κιάος

Ο μετανάστης και ο βασιανιστής του, Η ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ 11.6.2013

«Είναι νουβέλα που ταυτόχρονα είναι ποίημα. Στις 117 (ακριβέστερα 109) σελίδες της είναι λογοτεχνία και μαζί Ιστορία, σύγχρονη Ιστορία, ο «Χορός στα ποτήρια της Γεωργίας Τάτση. Η στέρεη δομή της συντροφεύει την εξέλιξη που ανεβαίνει, προχωρεί και κορυφώνεται, όπως στην αρχαία τραγωδία.....»

Χρίστος Κυθρεώτης

Αμερόληπτος θάνατος, Η ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ, ΑΝΟΙΧΤΟ ΒΙΒΛΙΟ 27.7.2013

«...Η επιλογή της Τάτση να μοιράσει την εστίαση της αφήγησής της ανάμεσα στο θύμα και τον θύτη δεν υπαγορεύεται από μια λογική «αντικειμενικότητας» ή ίσων αποστάσεων, αλλά από το ίδιο το θέμα της την ελκτική δύναμη του θανάτου γύρω από τον οποίο περιστρέφονται όλα όσα συμβαίνουν στο βιβλίο. Το επίτευγμά της συνίσταται στο ότι υποβάλλει έμμεσα από την αρχή στον αναγνώστη τη βεβαιότητα πως θα παρακολουθήσει την ιστορία του θανάτου των δύο πρωταγωνιστών...»

Χρίστος Κυθρεώτης

Δυναμική παρουσία πρωτοεμφανιζόμενων πεζογράφων, Η ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ, ΑΝΟΙΧΤΟ ΒΙΒΛΙΟ 14.12.2013

«...Η Γεωργία Τάτση εγκαθιστά στο θεματικό επίκεντρο της νουβέλας της «Χορός στα ποτήρια» τον θάνατο των δύο κεντρικών ηρώων της, ανάμεσα στους οποίους μοιράζει και την εστίαση της αφήγησης. Καθιστώντας ευφύως τα όρια ανάμεσα στον θύτη και στο θύμα ασαφή και δυσδιάκριτα, η συγγραφέας χορογραφεί με ανατομική ακρίβεια την πορεία τους προς το θάνατο, προτάσσοντας (αλλά όχι απομονώνοντας) την υπαρξιακή διάσταση της ιστορίας της σε σχέση με τα πολιτικά της συμφραζόμενα...»

Ofisofi

[Χορός στα ποτήρια, ofisofi.blogspot.com 2.12.2013](http://ofisofi.blogspot.com)

«... Η επάνοδος του Αλέξανδρου στο χωριό για το γάμο της αδελφής του εμμέσως προετοιμάζει την κατάληξή του. Η περιγραφή του γλεντιού, του χορού, της μουσικής αλλά κυρίως η συμμετοχή του Αλέξανδρου σ' αυτά είναι συγκλονιστική. Η εικονογραφία του χορού, η λεπτομερής περιγραφή του χορού στα ποτήρια με τελετουργικές κινήσεις, ο παραπονιαρικός, μακρόσυρτος ήχος του κλαρίνου που συνοδεύει το χορευτή και γίνεται ένα μαζί του στην απόλυτη έκφραση τού μέσα του κόσμου...»

Γιώργος Ν. Περαντωνάκης

[«Οι ελπίδες» του 2013, www.bookpress.gr 16.1.2014](http://www.bookpress.gr)

«...Ριζωμένο στην παράδοση, στην αίσθηση της τιμής, στις άγραφες αξίες που αντέχουν στον χρόνο και στις συνθήκες, το κλίμα που περιγράφει πετυχημένα η πεζογράφος θυμίζει παλαιότερα κείμενα της λογοτεχνίας μας. Με έντεχνη περιπλάνηση στον χρόνο (η Ιστορία ως πυρίτιδα) και στον τόπο (από την Ελλάδα στη Σουηδία και τανάπαλιβ) η Γ.Τάτση ανάγει το φόνο σε καθαρτήρια τελετή που έρχεται να προκαλέσει κάθαρση στους αναγνώστες μετά από την ένταση μιας σταδιακής κορύφωσης...»

Πατριάρχης Φώτιος

[Χορός στα ποτήρια της Γεωργίας Τάτση, vivliocafe.blogspot.com 24.1.2014](http://vivliocafe.blogspot.com)

«...Το μεγάλο προτέρημα της Τάτση, το ξαναλέω, είναι η συσσωρευμένη ένταση που κάποια στιγμή (σοφά επιλεγμένη και προοικονομημένη) θα εκραγεί και θα κόψει την αφήγηση με τον μπαλτά της συγκίνησης. Η ιστορία, ο χορός, η πολιτική, οι ανθρώπινες σχέσεις, κλεισμένες στον πυρήνα της υπόθεσης, θα ανατιναχθούν σκορπώντας ρίγη σε όποιον καταλαβαίνει το βάρος της έντασης...»

Κώστας Τραχανάς

[Αητός των Τζουμέρκων, Aetostz.blogspot.com 17.6.2014](http://Aetostz.blogspot.com)

«...Το βιβλίο αυτό εκφράζει την απόλυτη ώσμωση μεταξύ της μουσικής, των ηπειρώτικων τραγουδιών-χορών και του γραπτού λόγου. Η Γεωργία Τάτση μας σοκάρει, μας κτυπά κλοτσιά στο στομάχι. Μια πολύ σκληρή ιστορία, μια ακριβής, ειλικρινής και διεισδυτική εξιστόρηση προσωπικής φρίκης και θρήνου. Μια ελεγεία στα θύματα του εμφυλίου και της δικτατορίας. Ένα βιβλίο για γερά νεύρα. Ένα από τα καλύτερα των τελευταίων ετών...»

Μιχάλης Κυριακίδης

[Χορός στα ποτήρια, Metarithmisi.gr 23.12.2014](http://Metarithmisi.gr)

«...Ανακαλύπτεις παράλληλα την ικανότητα που έχει η συγγραφέας να αφηγείται με την τέχνη του σκηνοθέτη που δίνει συνεχώς κίνηση στην αφήγηση, όχι μόνον

καταγράφοντας τους χώρους και τους ήρωές της, αλλά ψάχνοντας μέσα στις ψυχές τους, στις σκέψεις και τις αγωνίες τους. Πλούσια γλώσσα και λιτή αφήγηση...»

Παρουσιάσεις-ομιλίες:

- *Χορός στα ποτήρια*, (νουβέλα) Αθήνα, Εκδόσεις Γαβριηλίδης 2013

Ματίνα Μόσχοβη, ποιήτρια, ηθοποιός

Χορός στα ποτήρια, αίθουσα Εκδόσεων Γαβριηλίδης, Αθήνα 28.6.2013

« ...Ας επιχειρήσουμε να προσεγγίσουμε το οικείο φως του έργου, ξεκινώντας από τις τρεις λέξεις του τίτλου του.

Χορός.

Για τους προπάτορές μας ο χορός είχε πρώτιστα θρησκευτικό και κοινωνικό περιεχόμενο, ταύτιζαν μάλιστα τη γένεσή του με τη δημιουργία του σύμπαντος. Οι χοροί της Ηπείρου είναι συνήθως αργοί, με αιφνίδια σταματήματα και αποπνέουν όρθια ψυχή και μεγαλοπρέπεια.

Στα ποτήρια.

Χορός λοιπόν, όχι πάνω σ' ετούτη τη γη που την πατούμε κι όλοι μέσα θε να μπορούμε, ούτε χορός πάνω στη φωτιά όπως στα αναστενάγια, αλλά χορός πάνω σε αντικείμενα μειωμένης αντοχής (κυρίως αν διαθέτουν αόρατες ρωγμές). Ο χορευτής πάνω στα ποτήρια, πρέπει με τη μέγιστη δεξιοτεχνία, να αίρει διαρκώς το βάρος του ορχούμενος, ώστε ούτε για μια στιγμή να μην αγγίζει το όριο θραύσης του γυαλιού. Με άλλα λόγια η όρχηση συντελείται σ' ένα μεταξύ πτήσης και πτώσης, μεταξύ δύο αντίροπων, ισοσθενών δυνάμεων α) της κάθετης, προς την ανύψωση, σ' ένα αλλού και β) της οριζόντιας, δηλαδή την αναπόδραστη έλξη προς το ενθάδε, την γη...»

Παναγιώτα Π. Λάμπρη, εκπαιδευτικός, φιλόλογος

Χορός στα ποτήρια, Αίθουσα Μουσικοφιλολογικού Συλλόγου «Σκουφάς», Άρτα 11.10.2013

«...Ελεγεία θανάτου, θα χαρακτηρίζα τη νουβέλα χορός στα ποτήρια αλλά ταυτόχρονα, βάσει της ηρακλείτειας φιλοσοφικής θεώρησης, κι έναν λυρικό ύμνο στη ζωή. Η αφανής αρμονία, η θαυμαστή συνύπαρξη των αντιθέτων που, αν και δεν κραυγάζει, μαρτυρά πως κι αυτό το αντιθετικό ζεύγος, η ζωή κι ο θάνατος, είναι αλληλένδετο με όλα τα άλλα ως ένα όλον στο πλαίσιο της συμπαντικής τάξης. Οπότε εν τέλει κι ο θάνατος παίρνει αξία απ' την ίδια τη ζωή, από το πώς δηλαδή τη ζούμε. Γιατί, όταν ο άνθρωπος παλεύει να παραμείνει στη ζωή με όποιο τίμημα, ζει εν ζωή το θάνατό του...»

Το παρόν κείμενο εστάλη από τη συγγραφέα Γεωργία Τάτση για την επικαιροποίηση του Λεξικού Νεοελληνικής Λογοτεχνίας των Εκδόσεων Πατάκη.